

Vabimo vas na literarni večer v spomin* velikana znanstvenofantastične
literature,

Stanisława Lema (1921–2006),

ki bo

v ponedeljek, 28. februarja 2011,

ob 19. uri

v Kudu France Prešeren

v Trnovem.

Gosta večera bosta književna prevajalca

Drago Bajt in Nikolaj Jež,

povezovala pa ga bo Tatjana Jamnik.

Na večeru bo na voljo prevod Lemovega romana *Solaris* s promocijskim popustom.

**Večer organizira Kulturno-umetniško društvo Police Dubove v sodelovanju
s KUD France Prešeren in Društvom slovenskih književnih prevajalcev.**

* V letu 2011 sta dve Lemovi okrogli obletnici: 27. 3. bo minilo 5 let od njegove smrti, 12. 9. pa 90 let od njegovega rojstva.

STANISŁAW LEM (1921–2006) sodi med svetovne klasike znanstvenofantastične literature. Rodil se je v Lvovu na Poljskem (danes Ukrajina). Zaradi druge svetovne vojne je prekinil študij medicine in pod nemško okupacijo s ponarejenimi dokumenti delal kot avtomehanik in varilec. Bil je tudi aktiven član odporniškega gibanja. Leta 1946 je izdal pesniški prvenec in prvo znanstvenofantastično besedilo, novelo *Človek z Marsa*. Pisal je znanstvenofantastične in detektivske romane ter kratke zgodbe, avtobiografski roman, futurološko-filozofske in literarne eseje, feljtone, pesmi, pisma, scenarije za radijske in televizijske oddaje, filmske scenarije, drame pa tudi spremne besede in uvode v dela drugih avtorjev (mdr. bratov Strugacki in Philipa K. Dicka) ter knjižne recenzije. V slovenščino je prevedenih osem Lemovih knjig: *Magellanov oblak* (prev. France Vodnik, 1959), *Zvezdni dnevnik Ijona Tihega* (prev. Janez Zor, 1968, 1979), *Zgodbe o pilotu Pirxu* (prev. Janez Zor, 1977), *Nepremagljiva* (prev. Samo Savnik, 1977), *Seneni nahod* (prev. Nikolaj Jež, 1980), *Eden* (prev. Janez Zor, 1982), drama *Mesečna noč* (prev. Uroš Kraigher, 1979) in roman *Solaris* (prev. Tatjana Jamnik).

DRAGO BAJT, rojen 1948 v Ljubljani, je prevajalec, esejist, publicist, literarni kritik. Študiral rusistiko in primerjalno književnost na FF v Ljubljani, bil novinar in urednik v kulturno-literarnem uredništvu Radia Ljubljana, urednik knjižnega programa pri TZS, urednik za leksikografiko pri Mladinski knjigi, urednik založbe Nova revija. Prevajal zlasti rusko prozo in poezijo, mdr. romane *Peterburg* Andreja Belega, *Mi Jevgenija Zamjatina*, *Golo leto* Borisa Pilnjaka, *Moskva–Petuški* Venedikta Jerofejeva, *Puškinov dom* Andreja Bitova, *Življenje in nenavadne prigode vojaka Ivana Čonkina* Vladimirja Vojnoviča; pesmi Osipa Mandelštama, Josifa Brodskega, srbskih modernistov; za prevode dobil Sovretovo in Župančičevo nagrado in nagrado Sklada B. Kirdriča. Kot esejist in publicist pisal predvsem o moderni ruski literaturi od simbolizma do postmodernizma (študija *Ruski literarni avantgardizem*, eseji *V burji besed*), o sodobni slovenski prozi. V zadnjih letih se ukvarja z literarno prakseologijo (priročnik *Pišem, torej sem*) in leksikografiko (*Slovenski kdo je kdo*, *Slovenski veliki leksikon*) in sestavlja popularne leksikone (*Vsevednik*). Kot pionir raziskoval slovensko znanstveno fantastiko (eseji *Ljudje, zvezde, svetovi, vesolja*), prevedel 2 knjigi bratov Strugacki (*Piknik na robu ceste*, *Hrošč v mravljišču*) ter sestavil tri antologije slovenske in svetovne znanstvene fantastike (*Mavrična krila*, *Prodajalna svetov*, *Kako je bil rešen svet*).

NIKOLAJ JEŽ, rojen 1948 v Zabukovici pri Celju, je slavist in polonist, literarni zgodovinar in književni prevajalec. Diplomiral je iz slovenskega jezika s književnostjo in primerjalne književnosti na FF v Ljubljani, leta 1977 magistriral iz noveše književnosti, leta 2000 doktoriral na Šlezijski univerzi v Katovicah. Od 1979 je vodil lektorat poljščine na FF, od 2002 je docent za poljsko književnost, od ustanovitve Katedre za poljski jezik in književnost leta 2003 je njen predstojnik. Kot znanstvenik se ukvarja s proučevanjem slovensko-poljskih literarnih in kulturnih stikov v 19. in 20. stoletju, z vprašanji literarnozgodovinskega procesa in proznih tokov v obdobju med obema vojnama in po vojni. Prevaja predvsem umetniško zahtevno sodobno poljsko prozo in poezijo, pa tudi znanstveno in strokovno literaturo. Med prevodi strokovnih del velja omeniti *Glavne probleme literarne vede* Henryka Markiewicza, med njegovimi knjižnimi prevodi *Slovo od jeseni* Stanisława Ignacyja Witkiewicza, *Trans-Atlantik* in *Kozmos* Witolda Gombrowicza, *Cesar*, *Ebenovina* in *Potovanja s Herodotom* Ryszarda Kapuścińskiego, *Madame Antonija Libere*, *Gnoj* Wojciecha Kuczoka, prevajal pa je tudi poezijo Zbigniewa Herberta, Adama Zagajewskega in Karola Wojtyły ter eseje Adama Michnika. Za prevod Gombrowiczevega *Trans-Atlantika* je leta 2000 prejel Sovretovo nagrado. Prevedel je tudi *Seneni nahod* Stanisława Lema in sodeloval pri zbirki znanstvenofantastične proze slovanskih narodov *Kako je bil rešen svet* (izbral in uredil Drago Bajt).